

67439.P.25

**SAMORZĄDOWE
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W WARSZAWIE**
01-161 Warszawa, ul. Obozowa 57
tel. 22 622-49-61 do 4

SKO/Org/052-20/25

**Pan Ludwik Rakowski
Przewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego**

W załączeniu, pozwalam sobie przedstawić, zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. 2018, poz. 570), informację o działalności Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2024 r.

Warszawa, dn.24 marca 2025 r.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Warszawie

Tomasz Podlejski
Radca Prawny (WA-6187)

**Informacja o działalności
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie
za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2024 roku**

CZEŚĆ I

OGÓLNA INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI KOLEGIUM

1. Podstawa i zakres działania Kolegium

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie (dalej: SKO) stanowi ustawa z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. Z 2018 r. poz. 570 z p.zm.) oraz rozporządzenia wydane w oparciu o delegację ustawową.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z p.zm.; dalej jako – Kpa) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. Poz. 111 t.j.; dalej jako – Op). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach między innymi rozstrzyga sprawy z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste (art. 78-81 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami).

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 roku w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. Nr 198, poz.1925), **miasto stołeczne Warszawę** oraz powiaty: **grodziski, legionowski, nowodworski, otwocki, piaseczyński, pruszkowski, sochaczewski, warszawski zachodni, wołomiński i żyrardowski wraz z gminami objętymi tym obszarem.**

Rozstrzygając sprawy indywidualne w składach trzyosobowych, Kolegium związane jest wyłącznie przepisami obowiązującego prawa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest państwową jednostką budżetową.

2. Obsada kadrowa Kolegium

2.1. Kolegium składa się z 86 członków : 48 etatowych i 38 pozaetatowych.

Liczba członków etatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze :		wyższe administracyjne :
44		4
Liczba członków pozaetatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze :	wyższe administracyjne :	wyższe inne :
37		1

Wśród członków Kolegium jest 50 radców prawnych i 8 adwokatów.

2.2. W biurze Kolegium zatrudnionych jest 38 osób

Siedemnaście osób legitymuje się wykształceniem wyższym, pozostali średnim. Struktura zatrudnienia w 2024 r. wyglądała następująco: kierownik biura plus kadry – 3 osoby, księgowość – 3 osoby, kancelaria – 4 osoby, sekretariat – 23 osób, archiwum – 1 osoba, obsługa techniczna – 4 osoby.

3. Lokal i wyposażenie Kolegium

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie mieści się w biurowcu przy ul. Obozowej 57. Na parterze budynku znajduje się biuro podawcze oraz sala oglądu akt. Na piętrach 7-10 budynku usytuowane są pokoje biurowe Kolegium, archiwum oraz sala konferencyjna, przeznaczona na spotkania, zgromadzenia ogólne, szkolenia pracowników i spotkania KRSKO. W budynku jest zainstalowana kontrola dostępu i system monitoringu, zabezpieczające obszar przed dostępem osób nieuprawnionych. Lokal jest dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych.

W roku sprawozdawczym 2024 w ramach unowocześniania oraz usprawniania infrastruktury informatycznej i technicznej zakupiono: skaner, trzy urządzenia wielofunkcyjne (drukarko-kopiarki), trzy komputery przenośne, trzydzieści siedem komputerów stacjonarnych oraz serwer.

W 2024 roku Kolegium zwiększyło funkcjonalność archiwum zakładowego dzięki montażowi ograniczników półek archiwalnych, oraz doposażyło sekretariaty w meble i fotele biurowe.

Wszelkie zakupy i wprowadzone rozwiązania mają za zadanie ułatwić pracę pracownikom oraz dostosować sposób działania Urzędu do obowiązujących przepisów.

CZEŚĆ II

WPLYW SPRAW

1. Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją- 29 781

w tym spraw:

1.1.pozostałych w ewidencji z roku poprzedzającego okres

objęty informacją ⁱ - 10 761

1.2.wpływ spraw w roku objętym informacją - 19 020

2. Rodzaje spraw, które wpłynęły w roku objętym informacjąⁱⁱ :

2.1.Liczba spraw administracyjnych - ogółem

15 749

Lp.	Określenie rodzaju sprawy → patrz załącznik do Informacji	Liczba spraw
1.	objęte proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej	2349
2.	działalność gospodarcza	78
3.	planowanie i zagospodarowanie przestrzenne	1516
4.	pomoc społeczna 1125, świadczenia rodzinne 907, fundusz alimentacyjny 128, oświata (stypendia, pomoc materialna itd.) 23, dodatki mieszkaniowe 101, świadczenia wychowawcze 44	2328
5.	gospodarka nieruchomościami (bez opłat za wieczyste użytkowanie) w tym , przekształcanie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, prawo geodezyjne i kartograficzne 2859, opłaty adiacenckie 129, podziały 224	3212
6.	ochrona środowiska, ochrona przyrody i ochrona zwierząt, odpady i utrzymanie porządku i czystości w gminach	860
7.	prawo wodne	97
8.	rolnictwo, leśnictwo, rybactwo śródlądowe, łowiectwo	110
9.	handel, sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych	39
10.	prawo o ruchu drogowym 682, drogi publiczne, transport drogowy 1538	2220
11.	prawo górnicze i geologiczne	0
12.	egzekucja administracyjna	346
13.	inne, pozostałe, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie Działu VIII Kpa 635, zaświadczenia 900, informacja publiczna 1059	2594

**2.2.Sprawy podlegające rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r.
Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz.
1270 z p.zm. – dalej jako Ppsa)/ⁱⁱⁱ - - 2680**

2.3.Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste - 591

CZĘŚĆ III

ZAŁATWIANIE SPRAW ADMINISTRACYJNYCH

Liczba spraw załatwionych ogółem w roku objętym informacją - 19 416

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw		
1.	akty wydane przez SKO jako organ II instancji / ^{iv} , w tym : <table><tr><td>akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej /^v</td><td>115</td></tr></table> - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.	akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej / ^v	115	9715
akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej / ^v	115			
2.	akty wydane przez SKO jako organ I instancji / ^{vi} - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.2.	2916		
3.	postanowienia wydane przez SKO w wyniku rozpatrzenia zażaleń na bezczynność organu, w tym : <table><tr><td>uznające zażalenia za uzasadnione</td><td>78</td></tr></table>	uznające zażalenia za uzasadnione	78	505
uznające zażalenia za uzasadnione	78			
4.	akty wydane przez SKO po rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z p.zm.)	2689		
5.	pozostałe / ^{vii}	3591		

1.1. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ II instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art.233 § 1 pkt 1 Op) / ^{viii}	5000
2.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Op) / ⁷	1252
3.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Op) / ⁷	2448
4.	decyzje umarzające postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Op) / ⁷	111
5.	pozostałe	904

1.2. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ I instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	postanowienia o wznowieniu postępowania i wyznaczeniu organu właściwego do jego przeprowadzenia (art.150 § 2 Kpa oraz art. 244 § 2 Op) / ^{ix}	0
2.	decyzje o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art. 242 § 3 Op) / ⁸	97

3.	decyzje o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 Kpa oraz art. 249 § 3 Op) / ⁸	76
4.	decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156 – 158 Kpa oraz art. 247 – 251 Op) / ⁸	352
5.	decyzje o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji (art. 158 § 1 Kpa oraz art. 248 § 3 Op) / ⁸	196
6.	decyzje odmawiające uchylenia decyzji po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) / ⁸	10
7.	decyzje uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa wydane po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) / ⁸	8
8.	decyzje umarzające postępowanie prowadzone w I instancji przez SKO (art. 105 § 1 Kpa oraz art. 208 Op)	49
9.	pozostałe	2128

**Liczba spraw administracyjnych pozostałych do załatwienia przez SKO w roku
objętym informacją/^x - 8 376**

CZĘŚĆ IV

ZAŁATWIANIE SPRAW Z ZAKRESU OPŁAT ZA UŻYTKOWANIE WIECZYSTE NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWYCH

**Liczba spraw z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste załatwionych w roku
objętym informacją ogółem - 1047**

w tym ugody - 0

- 1. Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń SKO - 473**
- 2. Liczba spraw pozostałych do załatwienia przez SKO/⁹ - 942**

CZEŚĆ V

SKARGI DO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

- 1. Sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2024, poz. 935 t.j. – dalej jako Ppsa) :**

Liczba spraw w roku objętym informacją ogółem - 2 689

w tym :

1.1. Liczba skarg na decyzje i postanowienia Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem -	2054
• wskaźnik „zaskarżalności” ^{/xi} -	16%
1.2. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do WSA w roku objętym informacją, ogółem -	51
1.3. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 54 § 3 Ppsa, ogółem -	9
1.4. Liczba skarg kasacyjnych na orzeczenia WSA (w tym zażaleń na postanowienia) skierowanych przez SKO w roku objętym informacją do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie , ogółem -	92
1.5. Liczba innych spraw prowadzonych przez Kolegium w trybie określonym przepisami Ppsa, skierowanych do WSA, ogółem/ ^{xii} -	443
1.6. Liczba sprzeciwów na orzeczenia Kolegium skierowanych do WSA po zmianie przepisów K.p.a. w 2017 r.-	40

2. Skargi na akty i czynności Kolegium rozpatrzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny prawomocnymi orzeczeniami w roku objętym informacją :

Liczba orzeczeń WSA w roku objętym informacją ogółem - 1592

w tym :

Lp.	Rodzaj rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	Skargi na decyzje i postanowienia rozpoznane przez Sąd w tym : uwzględnienie skargi	1520 698
2.	Skargi na bezczynność Kolegium rozpoznane przez Sąd w tym : uznające skargi za uzasadnione	72 39

W roku 2024 wpłynęło 1899 prawomocnych orzeczeń WSA, w tym 307 to orzeczenia formalne, nierozstrzygające.

3. Orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W roku 2024 do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie wpłynęło 564 orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego, z czego 355 – merytorycznych.

Sąd oddalił 53 skargi kasacyjne Kolegium i 200 skarg stron postępowania (w niektórych przypadkach kilka skarg kwestionowało ten sam wyrok). Uwzględnionych zostało 28 kasacji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie i 74 skarg kasacyjnych stron postępowania.

POZOSTAŁE ZAGADNIENIA

Kontrole przeprowadzone w Kolegium przez MSWiA, Kancelarię Premiera, NIK i inne uprawnione organy (np. ZUS)

W roku sprawozdawczym 2024 w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Warszawie nie została przeprowadzona kontrola.

Działalność pozaorzecznicza Kolegium (szkolenia etc.)

W roku sprawozdawczym Prezes, Wiceprezes i członkowie Kolegium wzięli udział w licznych szkoleniach i konferencjach z następujących zagadnień:

- Podatków i opłat lokalnych;
- Problemów orzeczniczych dot. planowania i zagospodarowania przestrzennego;
- Gospodarki nieruchomościami, problematyki podziałów, rozgraniczeń i opłat publicznoprawnych;
- Dwuinstancyjności postępowania administracyjnego;

Pracownicy biura odbyli m.in. szkolenia dotyczące E-doręczeń, szkolenie z ochronnych danych osobowych oraz Cyberbezpieczeństwa.

Wykonanie budżetu w SKO-Warszawa za 2024 rok.

Budżet Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie zgodnie z ustawą budżetową na 2024 rok wynosił 21.367.000 zł.

W 2024 r. na wniosek Prezesa SKO decyzją Ministra Finansów zostały zwiększone środki na wydatki o kwotę 505.793zł (118.000 zł na wydatki bieżące, oraz 387.793 zł na wydatki związane z kosztami sądowymi i wpisami kasacyjnymi).

Plan po zmianach na 31.12.2024 r. wynosił 21.872.793 zł.

W ustawie budżetowej na 2024 r. nie planowano dochodów. Zrealizowane dochody w 2024 r to w szczególności:

- wynagrodzenie dla płatnika za terminowe wypłacanie zasiłków z ubezpieczenia chorobowego oraz wynagrodzenie za terminowe przekazywanie podatku do urzędu skarbowego,
- wygrane kasacje,
- wpływy z rozliczeń i zwrotów z lat ubiegłych,
- sprzedaży majątku.

Razem należności z tytułu dochodów w 2024 r. wynosiły 180.645,11 zł. Dochody wykonane 150.372,99. Powyższą kwotę wykazaliśmy w sprawozdaniu jako dochody wykonane i przekazane na rachunek Ministerstwa Finansów. Pozostałe należności w wysokości 30.272,12 zł dotyczą wygranych kasacji, które nie zostały wpłacone na konto Kolegium do 31.12.2024 r.

Korzystając z uprawnień wynikających z ustawy o finansach publicznych Prezes Kolegium dokonał zmian w planie finansowym 2024 r, polegających na przeniesieniu planowanych wydatków pomiędzy paragrafami klasyfikacji budżetowej w celu zabezpieczenia środków na wydatki wynikające z bieżących potrzeb, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania jednostki.

W 2024 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze miało zaplanowane środki w § 6060 – zakupy inwestycyjne w wysokości 220.000 zł. Z powyższych środków Prezes Kolegium dokonał zmian w planie finansowym polegających na przeniesieniu 88.000 zł. z § 6060 do grupy 4000 z przeznaczeniem na zakup sprzętu informatycznego. W §

6060 – zakupy inwestycyjne pozostała kwota 132.000 zł. Z powyższej kwoty wydatkowano środki na zakupy w wysokości 131.868,30 zł. z przeznaczeniem na: na zakup serwera bazodanowego – 57.810 zł. oraz urządzeń wielofunkcyjnych - 74.058,30 zł.

Niewykorzystana kwota w wysokości 131,70 została zwrócona na rachunek Ministerstwa Finansów.

Wykonanie planu po zmianach w 2024 roku wynosi 21.420.078,87 co stanowi 97,93% w stosunku do planu po zmianach. Różnica pomiędzy planem a wykonaniem budżetu 2,07%, Niewykorzystane środki zostały rozliczone z Ministerstwem Finansów.

Wybrane problemy z orzecznictwa Kolegium – według rodzaju spraw:

Problemy na gruncie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2023 r., poz. 977).

W związku z zatwierdzeniem przez Ministra Infrastruktury pismem z dnia 5 lipca 2023 r., Planu Generalnego Lotniska Chopina w Warszawie na lata 2021-2040, stosowano art. 55 ust. 9 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (Dz.U. z 2023 r., poz. 2110), w związku z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2023 r., poz. 977).

Zgodnie z art. 55 ust. 9 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (Dz.U. z 2023 r., poz. 2110), dla terenów objętych planem generalnym sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - zgodnego z zatwierdzonym planem generalnym - jest obowiązkowe. Stosownie natomiast do art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r., poz. 977), jeżeli wniosek o ustalenie warunków zabudowy dotyczy obszaru, w odniesieniu do którego istnieje obowiązek sporządzenia planu miejscowego, postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia warunków zabudowy zawiesza się do czasu uchwalenia planu. Dla prawidłowego zastosowania ww. przepisów koniecznym jest zatem ustalenie, czy wniosek o ustalenie warunków zabudowy dotyczy obszaru, w odniesieniu do którego istnieje obowiązek sporządzenia planu miejscowego, a co za tym idzie, czy jest on położony w granicach planu generalnego Lotniska Chopina w Warszawie na lata 2021 – 2040 .

Kolegium stwierdziło, że skoro zgodnie z art. 55 ust. 6 pkt 1 ustawy Prawo lotnicze plan generalny określa m.in. obszar objęty planem, z określeniem dopuszczalnych gabarytów obiektów budowlanych i naturalnych, to zgodnie z ww. przepisem, wskazane na mapie w kolorze niebieskim linie ograniczające wysokość zabudowy i obiektów naturalnych w rejonie lotniska są częścią planu generalnego, a co za tym idzie nieruchomości położone w wewnętrznych granicach tych linii położone są na terenie objętym planem generalnym.

W związku z ww. zagadnieniem rejestrowano także wnioski o stwierdzenie nieważności decyzji o ustaleniu warunków i zagospodarowania terenu dla inwestycji położonych w granicach objętych planem generalnym lotniska, które wydane zostały

po jego zatwierdzeniu, zaś w postępowaniach odwoławczych odnoszono zarzuty dotyczące naruszenia art. 8 Kpa, zgodnie z którym organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania, a także bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Kolegium z urzędu znany był fakt wydawania przez Prezydenta m.st. Warszawy oraz Zarządy Dzielnicy m.st. Warszawy decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu na terenach objętych Planem Generalnym Lotniska Chopina w Warszawie na lata 2015-2040, zatwierdzonym przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa pismem z dnia 12 października 2016 r., znak: DL.I.47.23.2025.MM.4. Niemniej jednak zwrócić należy uwagę, że plan generalny lotniska nie jest aktem prawa miejscowego podlegającym publikacji w dziennikach urzędowych, a zatem do czasu jego udostępnienia właściwym organom nie sposób uznać, że mają one z urzędu wiedzę na temat takiego dokumentu.

Informacja o planie generalnym Lotniska Chopina na lata 2021-2040 została opublikowana w Biuletynie Informacji Publicznej PPL S.A. w dniu 11 marca 2024 r., natomiast Sekretarz m.st. Warszawy przekazał Zarządom Dzielnicy Włochy stanowisko PPL S.A. odnośnie przebiegu granicy terenu objętego planem generalnym w dniu 13 marca 2024 r. Tym samym organ pierwszej instancji orzekając w sprawie ustalenia warunków zabudowy przed tą datą nie dysponował wiedzą na temat przebiegu granic obszaru planu generalnego skoro nie był w posiadaniu mapy określającej te granice.

Aktualne pozostały problemy zaistniałe w 2022 r., a związane z nowelizacją ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zm.), oraz przepisami rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 15 lipca 2024 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2024 r., poz. 1116), w kontekście możliwości ustalenia warunków zabudowy dla części działki.

W ocenie Kolegium aktualne pozostaje orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego dotyczące wykładni art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zm.). W wyroku z dnia 23 maja 2017 r., sygn. akt II OSK 1769/16, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: *„ustalenie warunków zabudowy odnosi się do działki objętej wnioskiem jako całości nie zaś jedynie tej jej części, która w wyniku realizacji inwestycji będzie faktycznie zabudowana (lub w inny niż dotychczas sposób zagospodarowana)”*. Powyższe stanowisko zostało wyrażone także w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 sierpnia 2021 r., sygn. akt II OSK 1351/21, 2 marca 2021 r., sygn. akt II OSK 270/21, z dnia 5 kwietnia 2017 r. sygn. akt II OSK 2012/15, z dnia 28 kwietnia 2016 r. sygn. akt II OSK 2066/14, z dnia 1 marca 2016 r. sygn. akt II OSK 1626/14, z dnia 11 marca 2014 r. sygn. akt 2363/12.

Problemy na gruncie przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1469).

Rozpatrywano odwołania od decyzji o określeniu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi z uwagi na niedopełnienie przez właściciela nieruchomości obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Zgodnie z przepisem art. 6ka ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1469), w przypadku niedopełnienia przez właściciela nieruchomości obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, podmiot odbierający odpady komunalne przyjmuje je jako niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i powiadamia o tym wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz właściciela nieruchomości.

Zgodnie z przepisem art. 6ka ust. 2 ww. ustawy wójt, burmistrz lub prezydent miasta na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wszczyna postępowanie w sprawie określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Zgodnie z przepisem art. 6ka ust. 3 ww. ustawy wójt, burmistrz lub prezydent miasta określa, w drodze decyzji, wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za miesiąc lub miesiące, a w przypadku nieruchomości, o których mowa w art. 6j ust. 3b, za rok, w których nie dopełniono obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, stosując wysokość stawki opłaty podwyższonej, o której mowa w art. 6k ust. 3.

Odwołujący się kwestionowali prawidłowość wszczęcia postępowania przez organ pierwszej instancji wobec braku poinformowania właściciela nieruchomości o niedopełnieniu obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Kolegium stanęło na stanowisku, że przyklejenie naklejki na pojemniku informującej o nie odebraniu odpadów z powodu zmieszania różnych frakcji jest wystarczającym sposobem powiadomienia właściciela nieruchomości o nie odebraniu odpadów, gdyż gwarantuje to szybkie przekazanie informacji, co jest niezbędne przy gospodarce odpadami, które muszą być na bieżąco usuwane. Pozwala to też na szybką reakcję polegającą na podjęciu środków zapobiegających dalszym naruszeniom, a także stosowna informacja trafia bezpośrednio i natychmiast do mieszkańców, którzy na co dzień z korzystają z pojemnika. Powiadomienie takie spełnia zatem dyspozycję przepisu art. 6ka ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, co skutkuje koniecznością wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia opłaty za gospodarowania odpadami.

Stosownie do art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku m.in. przez zbieranie w sposób selektywny powstałych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie oraz sposobem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 1. Zgodnie z przepisem § 1 pkt 1-6 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 10 maja 2021 r. w sprawie sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów selektywnie zbiera się: papier, szkło, metale, tworzywa sztuczne, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady. Zgodnie § 3 frakcje odpadów, o których mowa w § 1, zbiera się w pojemnikach lub workach, o

których mowa w § 2, w sposób zapewniający zabezpieczenie odpadów przed pogorszeniem ich jakości.

Z powyższych przepisów wynika jasno odpowiedzialność właścicieli nieruchomości za prawidłowe prowadzenie selektywnej zbiórki odpadów. Do obowiązków właścicieli nieruchomości należy więc nie tylko selektywna zbiórka odpadów wymienionych ww. przepisach rozporządzenia, ale także zabezpieczenie pojemników na te odpady przed ich degradacją, polegającą na zmianie jakości zbieranych odpadów, jak też na zanieczyszczaniu tych odpadów innymi frakcjami.

Postępowanie egzekucyjne w administracji – zarzut nieistnienia dochodzonego obowiązku

Znaczną ilość spraw z zakresu postępowania egzekucyjnego prowadzonego w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132) stanowiły przypadki zgłaszania przez zobowiązanych (strony) zarzutów na takie postępowanie, opartych na twierdzeniu nieistnienia dochodzonego obowiązku lub błędu co do osoby zobowiązanego. Zarzuty takie były wnoszone w warunkach uprzedniego wydania w odrębnym postępowaniu administracyjnym orzeczenia ustalającego lub określającego dochodzony obowiązek oraz/lub podmiot odpowiedzialny za jego wykonanie. W takim przypadku wierzyciel (wójt, burmistrz, prezydent miasta) orzekał postanowieniem o oddaleniu wniesionego zarzutu w sprawie egzekucyjnej na podstawie art. 34 § 2 pkt 1 ustawy egzekucyjnej, co jest błędem procesowym niepodlegającym sanowaniu w postępowaniu zażaleniowym przed SKO, jako że prawidłowe rozstrzygnięcie w takim przypadku powinno sprowadzać się do wydania przez wierzyciela postanowienia o stwierdzeniu niedopuszczalności zarzutu w postępowaniu egzekucyjnym na podstawie art. 34 § 2 pkt 3 lit. a) tej ustawy. Pogląd taki znajduje potwierdzenie w judykaturze: wydanie zaskarżonego postanowienia przez organ będący wierzycielem z innej podstawy prawnej uzasadnia uchylenie tego postanowienia z obowiązkiem jednoczesnego przekazania sprawy do powtórnego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji (tak NSA w wyroku z dnia 21 kwietnia 2023 r., III FSK 119/22, Lex nr 3555010; zob. też wyrok NSA z dnia 6 września 2022 r., III FSK 215/22, Lex nr 3515711).

Opodatkowanie podatkiem od nieruchomości udziału w garażu wielostanowiskowym stanowiącym przedmiot odrębnej własności w kontekście wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 października 2023 r. (SK 23/19)

W 2024 roku do Kolegium wpłynęło bardzo wiele spraw podatkowych, gdzie odwołania stron (podatników) były oparte na wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 października 2023 r. (SK 23/19). W przedmiotowym wyroku Trybunał uznał, iż przepisy art. 1a ust. 1 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2, w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit.

a) i e) ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70)

- w zakresie, w jakim umożliwiają, na potrzeby podatku od nieruchomości, uznanie wyodrębnionego garażu znajdującego się w budynku mieszkalnym, za część budynku o odmiennym niż mieszkalny charakterze, są niezgodne z zasadą szczególnej określoności regulacji daninowych wywodzoną z art. 84 w związku z art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- w zakresie, w jakim uzależniają zastosowanie odpowiednich stawek podatku od nieruchomości do znajdującego się w budynku mieszkalnym garażu od jego wyodrębnienia lub niewyodrębnienia jako przedmiotu odrębnej własności, przez co do znajdującego się w budynku mieszkalnym garażu wielostanowiskowego stanowiącego przedmiot odrębnej własności, zastosowanie ma stawka określona w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. e) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (tj. stawka pozostałe) a nie stawka określona w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a) (tj. stawka mieszkaniowa) tej ustawy, są niezgodne z art. 32 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 2 i art. 84 Konstytucji.

Przepisy wymienione w powyższym zakresie utraciły moc obowiązującą z upływem dnia 31 grudnia 2024 r. Strony powszechnie uznawały, iż w/w wyrok Trybunału Konstytucyjnego mógł być stosowany z datą wsteczną (w tym za poprzednie lata podatkowe) do ich konkretnej sytuacji prawnej i niesłusznie domagały się uchylania wydanych decyzji wymiarowych w zakresie podatku od nieruchomości na ten przedmiot opodatkowania w oparciu o stawkę jak dla budynków pozostałych, co było błędem, jako że przedmiotowy wyrok Trybunału Konstytucyjnego w praktyce pozwolił na stosowanie dotychczasowych reguł opodatkowania garaży wielostanowiskowych w stosunku do wszystkich podatników do końca 2024 roku. Nadmienić należy, iż zrównanie opodatkowania garaży wielostanowiskowych z lokalami mieszkalnymi nastąpiło od dnia 1 stycznia 2025 r. za sprawą uchwalenia nowelizacji ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (ustawa z dnia 19 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej, Dz. U. z 2024 r., poz. 1757). Przedmiotowa nowelizacja uwzględniła skutki wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 października 2023 r. (SK 23/19), a także wcześniejszego wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 lipca 2023 r. (SK 14/21), na podstawie którego art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (dotyczący budowali) został uznany za niezgodny z art. 84 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Uchwała siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 października 2024 r. (III FPS 2/24) dotycząca opodatkowania budynków mieszkalnych przeznaczonych do najmu

W dniu 21 października 2024 r. poszerzony skład Naczelnego Sądu Administracyjnego podjął uchwałę (III FPS 2/24) z tezą, iż budynki, sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków w rozumieniu art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1151) jako mieszkalne, przeznaczone do najmu, w ramach prowadzonej przez podatnika podatku od nieruchomości (wynajmującego) działalności gospodarczej, w takiej części, w jakiej służą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych najemców, należy traktować jako budynki mieszkalne lub ich części, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70). Przedmiotowa uchwała przecina wątpliwości prawne dotychczas istniejące w orzecnictwie sądów administracyjnych w zakresie stawki podatku, jaką należy opodatkowywać tego typu przedmioty opodatkowania. Uchwała ta niewątpliwie ureguje także w orzecnictwie SKO w Warszawie problematykę opodatkowania budynków lub lokali mieszkalnych dotychczas wynajmowanych w ramach prowadzonej przez podatników działalności gospodarczej.

Uzgodnienie z zarządcą drogi zmiany zagospodarowania terenu przyległego do pasa drogowego na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy o drogach publicznych

W praktyce orzecniczej SKO w Warszawie występują sprawy dotyczące uzgodnienia z zarządcą drogi zmiany zagospodarowania terenu przyległego do pasa drogowego, znajdujące swoje normatywne źródło w art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 320). Przyjmuje się, że zgodnie z art. 35 ust. 3 cyt. ustawy zmianę zagospodarowania terenu przyległego do pasa drogowego, w szczególności polegającą na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, zarządca drogi uzgadnia w zakresie możliwości włączenia do drogi ruchu drogowego spowodowanego tą zmianą. Przepis art. 35 ust. 3 ustawy o drogach publicznych dotyczy każdej zmiany zagospodarowania terenu przyległego do pasa drogowego, w szczególności polegającej na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych. Problematyczna w tym przypadku jest forma takiego uzgodnienia, jako że do Kolegium trafiają zażalenia na wydane w takich sprawach przez zarządców dróg publicznych postanowienia oparte na treści art. 35 ust. 3 ustawy drogowej z pouczeniem, iż od takiego postanowienia przysługuje zażalenie do Kolegium jako organu drugiej instancji. Praktyka taka, zdaniem SKO w Warszawie, jest błędna, jako że tryb załatwienia przedmiotowej sprawy w formie zaskarżalnego postanowienia nie wynika z żadnego przepisu prawa, a w szczególności z art. 35 ust. 3 ustawy o drogach publicznych. Brak jest podstaw

prawnych do załatwienia tego typu sprawy w formie postanowienia zaskarżalnego w administracyjnym toku instancji, a takiego trybu nie można domniemywać. W stosunku do składanych zażaleń Kolegium stwierdza niedopuszczalność wniesienia zażalenia na podstawie art. 134 k.p.a. Prawidłową formą załatwienia takiej sprawy na poziomie zarządcy drogi jest np. wydanie postanowienia, które jest zaskarżalne przez stronę, ale bezpośrednio do wojewódzkiego sądu administracyjnego na podstawie art. 3 § 1 pkt 4 p.p.s.a.

Kary za zajęcie pasa drogowego na podstawie art. 40 ust. 12 ustawy o drogach publicznych

W 2024 roku niezmiennie do SKO w Warszawie wpłynęła bardzo duża ilość spraw obejmująca wymierzenie kar za zadęcie pasa drogowego bez zezwolenia zarządcy drogi. W przeważającej mierze są to sprawy z obszaru właściwości m. st. Warszawy i dotyczą głównie jednego podmiotu reklamy zewnętrznej. Problematyka tych spraw, znana doskonale Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie i Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu, nadal ogniskuje się wokół sporu, czy poszczególne nośniki reklamowe są usytuowane w granicy pasa drogowego. Spór w tych sprawach sprowadza się do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego pod kątem granic pasa drogowego, jako że storna niezależnie od lokalizacji reklamy notorycznie twierdzi, iż nośniki nie znajdują się w granicach pasów drogowych dróg publicznych. Zaznaczyć należy, iż ilość spraw oraz stopień ich złożoności prawnej spowodował konieczność sięgania przez zarządcę drogi do korzystania z usług geodetów celem wykazania, gdzie przebiega granica pasa drogowego i czy nośnik reklamowy pozostaje w kolizji z tym pasem.

Pomoc społeczna

Podobnie jak w latach ubiegłych, w sprawach z zakresu ustawy o pomocy społecznej pozostają sprawy dotyczące opłat za pobyt w DPS. Jest to problem nośny medialnie, bowiem często pojawiają się artykuły dotyczące poczucia krzywdy osób, których rodzice nie wypełniali swoich obowiązków rodzicielskich, porzucali rodzinę, nie kontaktowali się z dziećmi. Art. 64 pkt 7) ustawy brzmi: *Osoby wnoszące opłatę lub obowiązane do wnoszenia opłaty można zwolnić z tej opłaty częściowo lub całkowicie, na ich wniosek, po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego, w szczególności jeżeli: osoba obowiązana do wnoszenia opłaty wykaże, w szczególności na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku, rażące naruszenie przez osobę kierowaną do domu pomocy społecznej lub mieszkańca domu obowiązku alimentacyjnego lub innych obowiązków rodzinnych względem osoby obowiązanej do wnoszenia opłaty.* Przepis jest niejednoznaczny, a orzecznictwo jest niejednolite. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 września 2024 r. I

OSK 2358/23 napisał: *Sam fakt - rażącego naruszenia obowiązku alimentacyjnego i innych obowiązków rodzinnych - nie jest równoznaczny z zaistnieniem przesłanek uzasadniających obligatoryjne, czy całkowite zwolnienie z obowiązku ponoszenia opłat. Nawet w tak drastycznych sytuacjach (kiedy mowa o rażącym naruszeniu obowiązku alimentacyjnego lub innych obowiązków rodzinnych) ustawodawca nakazuje organom badać konkretne okoliczności danej sprawy i z ich uwzględnieniem rozważać zasadność, a następnie zakres przyznawanej pomocy. Tak więc nadal musimy sobie radzić sami.*

Osobną sprawą są postępowania wszczynane przez osobę, która – uzyskując przez lata świadczenia, do których nie miała prawa – obecnie przez składania kilkudziesięciu wniosków w trybie art. 145 k.p.a. (na kilku podstawach) zakłóca normalną pracę Wydziału, zmuszając sprawozdawców do wydawania kilkudziesięciu orzeczeń i utrudniając pracę Sekretariatu. Przypomina się nam Przemysław S., a Sędzia Tarno niestety przeszedł w stan spoczynku.

Pomoc państwa w wychowywaniu dzieci

W 2024 r. było zaledwie kilka spraw z tego zakresu, dotyczą lat ubiegłych – najczęściej są to sprawy związane z koordynacją.

Świadczenia rodzinne

1. Świadczenie pielęgnacyjne

Mimo wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2014 r., sygn. akt K 38/13, ustawodawca nie zmienił tego przepisu. Trybunał Konstytucyjny, orzekając o niekonstytucyjności tego przepisu, nie usunął go z ustawy, bowiem poprawienie stanu prawnego w tym zakresie należy wyłącznie do ustawodawcy, który - biorąc pod uwagę skutki społeczne rozstrzygnięć podejmowanych w tej materii - powinien tego dokonać bez zbędnej zwłoki. Niestety Ministerstwo Rodziny w sposób nieprzejednany uznaje przepis za obowiązujący.

Ponieważ ośrodki pomocy społecznej boją się kontroli, którą sprawuje wojewoda, wydział zmuszony jest nadal do przyznawania świadczenia zgodnie z wyrokiem Trybunału. Nie oznacza to, że świadczenia przyznawane są w każdym przypadku. Kolegium musi przeprowadzić postępowanie mające na celu ustalenie m. in., czy rezygnacja z zatrudnienia ma związek ze sprawowaniem opieki; często bowiem z wnioskiem występują osoby, które nigdy nie pracowały bądź przerwały pracę kilka lat temu, a obecnie domagają się przyznania świadczenia pielęgnacyjnego. Wydział stoi na stanowisku, że świadczenie przysługuje tylko wtedy, gdy rezygnacja z pracy ma rzeczywisty związek z niepełnosprawnością osoby wymagającej opieki. Kilka spraw tego typu (odmowa ze względu na brak związku) zostało już osądzonych przez WSA. Stanowisko składów orzekających Sądu jest niejednolite – niektóre składy uznają, że związek taki musi zostać wykazany, a inne uchylają decyzje, wskazując, że wystarczy sama chęć sprawowania opieki. Od tych ostatnich wyroków napisaliśmy

kilka kasacji, niestety oddalonych; NSA uwzględnia natomiast kasacje osób „sprawujących opiekę”. W jednym z wyroków NSA napisał, że fakt, iż osoba „sprawująca opiekę” przez ponad dwadzieścia lat nie pracowała, nie wyklucza przyznania świadczenia, bowiem niepełnosprawność matki powstała w czasie niepełnoletności syna.

Pojawiły się nowe problemy w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym (Dz.U. 2023.1429 ze zm.), której art. 63 ust. 1 stanowi: *1. W sprawach o świadczenie pielęgnacyjne i specjalny zasiłek opiekuńczy, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43 [ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych] w brzmieniu dotychczasowym, do których prawo powstało do dnia 31 grudnia 2023 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.*

Jeśli chodzi o pojęcie „prawo do świadczeń powstaje”, to uznajemy, że prawo powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Tak orzekamy.

2. Świadczenia rodzinne w sprawach cudzoziemców

Kwestie z tego zakresu dotyczą przede wszystkim problemów dotyczących statusu cudzoziemców; osoby ze statusem UKR otrzymują świadczenia w zależności od tego, czy dzieci uczęszczają do polskich szkół lub przedszkoli. Generalnie sprawy z tego zakresu rzadko sprawiają problemy.

Sprawy na tle dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz.U. Nr 50, poz. 279)

W tych sprawach nie tylko nie zmieniła się liczba spraw; zdecydowanie wzrosła ich trudność.

Wprawdzie w zasadzie została rozstrzygnięta kwestia sposobu zakończenia postępowań na podstawie przepisu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1491), zgodnie z którym *Postępowania administracyjne w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji lub postanowienia, wszczęte po upływie trzydziestu lat od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji lub postanowienia i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem, umarza się z mocy prawa* (zwyciężyła koncepcja zakończenia postępowania decyzją deklaratoryjną, zatwierdzającą w rozstrzygnięciu, że postępowanie z dniem 16 września 2021 r. uległo umorzeniu - Wydział I WSA w Warszawie podzielił ten pogląd i jest w tej sprawie liczne orzecznictwo), ale wiele spraw toczy się nadal. Ciągłe bowiem niektóre składy Sądu uchylają decyzje Kolegium, a nawet stwierdzają ich nieważność, jeżeli w rozdzielniku decyzji znajdzie się osoba nieżyjąca. Umarzając postępowanie w toku, Kolegium często nie ma wiedzy o zmianach; tym bardziej nie ma takiej wiedzy w postępowaniu zawieszonym. Poszukiwanie spadkobierców jest w takich sprawach żmudne, a – wobec treści przepisu – kompletnie niepotrzebne. Ostatnio przyjęliśmy

zasadę, że badając księgę wieczystą np. lokalu, sprawdzamy też dział III, co znacznie wydłuża niepotrzebną pracę. Ponadto niektóre składy orzekające WSA literalnie traktują podstawę zawieszenia postępowania przed Kolegium na podstawie art. 26 ustawy o komisji. Mimo, że – niezależnie od tego, czy Komisja wydała orzeczenie, czy nie, - przed Kolegium postępowanie uległo umorzeniu, Sąd uważa, że powinno zostać zawieszone do czasu wydania orzeczenia przez Komisję.

Problem też stanowi kwestia „doręczenia” decyzji, której dotyczy wniosek. W aktach często brakuje zwrotek. Jest to kłopotliwe, bowiem nie wszystkie składy WSA uznają, że w istocie chodzi o wejście decyzji do obrotu, a więc może to być (przy braku zwrotki czy odwołania) np. data doręczenia orzeczenia sądowi wieczystoksięgowemu przy wniosku o wpis prawa.

W tej sytuacji podejmujemy zawieszone postępowania, które uległy umorzeniu, gdy wnosi o to prokurator lub strona. Nadal w poszczególnych referatach pozostaje kilkadziesiąt takich spraw i czeka na zakończenie oraz co najmniej drugie tyle spraw zawieszonych przez osoby, których nie ma już w Wydziale.

Problem też stanowią działania organu I instancji, który przesyła ostatnio do Kolegium nierozpatrzone odwołania z lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych, bez żadnego wyjaśnienia czy też próby ustalenia aktualnych stron, uważając chyba, że Kolegium poradzi sobie z tym lepiej. Postanowiliśmy zastosować w takich sprawach art. 136 k.p.a.

Komisja reprywatyzacyjna stwierdziła nieważność decyzji Kolegium z roku 2000, bowiem rażąco naruszyła ona Uchwałę NSA z dnia 10 kwietnia 2024 r., sygn.. I OPS 1/23. Została napisana kasacja od tego niewątpliwie zaskakującego rozstrzygnięcia.

Mamy też sprawy dotyczące przyznania gruntu zamiennego na podstawie przepisów Dekretu. Tutaj jednolicie orzekamy, że prawo do gruntu zamiennego zostało uchylone przez ustawę o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości.

Nadal orzekamy w sprawach zmian decyzji ustanawiających prawo użytkowania na podstawie art. 7 ust. 2 Dekretu w trybie art. 155 k.p.a. Procedujemy zarówno w trybie nadzorczym, jak i – ostatnio – instancyjnym. Z niecierpliwością czekamy na wyroki w takich sprawach.

Podtrzymujemy tezę, że sprawy dotyczące dekretu pozostaną z nami na długo.

Ustawa o gospodarce nieruchomościami.

Spraw z tego zakresu jest sporo, głównie są to sprawy dotyczące odmowy przyznania prawa w trybie art. 214a, wobec jasności przepisu rzadko stanowią problem.

Podziały

Zdarzają się sprawy trudne, ale ogólnie Wydział radzi sobie z tą tematyką.

Zaświadczenia

W sprawach rejestrowanych jako Zs nadal mamy zarówno sprawy, w których wydajemy zaświadczenia, jak i zażalenia na odmowę wydania zaświadczenia. Tych ostatnich jest wiele; trudne są sprawy dotyczące samodzielności lokali czy zgodności z prawem zmian budowlanych. Zdarzają się sprawy dziwne, np. potwierdzenie pełnienia przez wnioskodawcę funkcji projektanta w specjalności konstrukcyjno – budowlanej. Kontrowersyjne są też sprawy dotyczące dostępu do drogi publicznej czy chodzi o dostęp w rozumieniu przepisów prawa, czy trz o dostęp faktyczny. Orzecznictwo jest rozbieżne.

Sprawy Ru

W sprawach tych Wydział radzi sobie; skarg, zwłaszcza w sprawach dotyczących odholowania pojazdu, skarg jest niewiele. Również nieczęsto skarżone są decyzje dotyczące kar za nieterminowe zarejestrowanie czy też poinformowanie o zbyciu/nabyciu pojazdu. W sprawach skomplikowanych radzimy się Koleżanek i Kolegów z Wydziału II.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Warszawie

Tomasz Podlejski

Warszawa, dnia 13 marca 2025 r.

- i - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w latach poprzedzających okres objęty informacją, ale nie zostały załatwione przez SKO,
- ii - patrz pkt 1. ppkt 1.2. ,
- iii - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w roku objętym informacją, a do których zastosowanie mają przepisy Ppsa tj. m.in. skargi, skargi kasacyjne, zażalenia i inne, wykonywane w trybie tej ustawy – patrz m.in. przyp.11;
- iv - decyzje (postanowienia) kończące postępowanie odwoławcze (zażaleniowe) prowadzone przed SKO jako organem II instancji (w tym art. 134 Kpa) oraz inne wydane w tym postępowaniu np. zawieszenie postępowania – art. 97 § 1 i 98 Kpa lub art. 201 § 1 i art. 204 § 1 Op ;

- v - decyzje (postanowienia) kończące postępowanie prowadzone po wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz decyzje (postanowienia) kończące postępowanie odwoławcze (zażalenkowe) prowadzone przed SKO jako organem II instancji w trybie art. 221 Op ;
- vi - decyzje (postanowienia) wydane przez SKO jako organ I instancji np. w postępowaniu dot. stwierdzenia nieważności (art. 156 § 1 Kpa oraz art. 247 § 3 Op) lub wznowienia postępowania (art. 145 § 1 Kpa oraz art. 240 § 1 Op), postanowienia wydane w trybie art. 65 § 1, art. 66 § 1 i 3 Kpa, art. 169 § 4 Op oraz inne wydane w tych postępowaniach np. zawieszenie postępowania – art. 97 § 1 i 98 Kpa lub art. 201 § 1 i art. 204 § 1 Op ;
- vii - np. postanowienia dot. sporów kompetencyjnych (art. 22 § 1 pkt 1 Kpa), wyznaczenia organu wskutek wyłączenia (art. 25-27 Kpa oraz art. 130 i 132 Op), dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w postępowaniu (art. 31 § 2 Kpa), odmowy przywrócenia terminu (art. 59 § 1 i 2 Kpa), odmowy udostępnienia akt (art. 74 § 2 Kpa oraz art. 179 § 2 Op), wniosku o wyjaśnienie, uzupełnienie oraz sprostowanie (art. 113 Kpa oraz art. 213 i 215 Op), wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji (art. 224 § 3 pkt 2 Op), opłat i kosztów postępowania (dział IX Kpa);
- viii - dot. również postanowień zgodnie z art. 144 Kpa oraz art. 239 Op
- ix - dot. również postanowień zgodnie z art. 126 Kpa oraz art. 219 Op
- x - dot. spraw, które nie zostały załatwione przez SKO w roku objętym informacją ;
- xi - liczba skarg skierowanych do sądu w stosunku do ogólnej liczby podjętych przez kolegium w roku objętym informacją rozstrzygnięć podlegających zaskarżeniu;
- xii - obejmuje inne sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie przepisów Ppsa np. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3), wniosek o sprostowanie omyłki pisarskiej (art. 156), wniosek o uzupełnienie wyroku (art. 157), wystąpienie o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego (art. 15 § 1 pkt 4 w zw. z art. 4), wniosek o zawieszenie postępowania przed sądem i o podjęcie zawieszonego postępowania (art. 123-131) czy wznowienie postępowania (art. 270) itd. ;

INFORMACJE DODATKOWE I WNIOSKI

Informacje dodatkowe – ich zamieszczenie staje się obowiązkowe w egzemplarzu skierowanym do KR SKO w celu sporządzenia zbiorczej informacji rocznej

Informacje dodatkowe powinny zawierać :

1. Wybrane problemy z orzecznictwa Kolegium – wg rodzaju spraw (wg układu z części II pkt 2. - Rodzaje spraw ujętych w ewidencji w roku objętym informacją);
2. Przyczyny zaległości w rozpatrywaniu spraw oraz proponowane rozwiązania w tym zakresie, itp.;
3. Informację nt. skarg kasacyjnych – liczba uwzględnionych skarg złożonych przez Kolegium itd.
4. Kontrole przeprowadzane w Kolegium przez MSWiA, Kancelarię Premiera, NIK i inne uprawnione organy (np. ZUS) – wyniki, wystąpienia pokontrolne i ich wykonanie;
5. Omówienie wydanych przez prezesa SKO postanowień sygnalizacyjnych;
6. Działalność pozaorzecznicza Kolegium – opiniowanie aktów prawnych, zgromadzenia krajowe i regionalne SKO, szkolenia, wydawnictwa, współpraca z innymi organami państwa i instytucjami;
7. Wskazanie nowych zadań;
8. Wykonanie budżetu, zatrudnienie, płace i kwalifikacje osób zatrudnionych.